

Zpravodaj Korýtko

Vážení čtenáři Zpravodaje Korýtko!

Jaro nás radostně na Korýtku uvítalo.
Pořád nás volalo,
do svých opravených prostor pozývalo.
Čtyři roky se trpělivě čekalo,
konečně se to stalo!

Děkujeme vedení Korýtko a sestrám za pomoc, kterou nám při stěhování poskytli.

S pozdravem,
B. Mitáčková

1. Máj lásky čas

Pracovnice nezapomněly na oslavu prvního máje a na přání našich uživatelů služby vyjeli do zahrady pod rozkvetlý strom....

Medailonek nového sociálního pracovníka

Zdravím všechny čtenářky a čtenáře,
dovolte, abych se Vám v krátkosti představil. Jmenuji se Lukáš Křupala a v sociálních službách pracuji od roku 2005 a až donedávna jsem pracoval s lidmi s mentálním postižením. Začínal jsem jako pracovník v sociálních službách, sociální pracovník, vedoucí denního a týdenního stacionáře a manažer kvality sociálních služeb. Vystudoval jsem sociální práci na Slezské univerzitě v Opavě a veřejnou správu na právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Mám dva syny. Baterky si dobívám u taroků, šachů, badmintonu, sbírám kartičky Pokémon a poslední 3 roky jsem se přidal k pionýrské skupině Ještěř ze Svinova a jezdím s nimi na tábor nad přehradu Šance.

Taneční terapie

V úterý 5. 5. 2026 k nám zavítal taneční mistr pan Petr Veleta z Prahy, aby si s námi a dětmi z MŠ Špálova zatančil. Taneční terapie se nám velmi líbila, děti vykouzlily uživatelům úsměv na rtech a společně i zvlášť si zatančily. Přijeli za námi na Hladnovskou i uživatelé z Liščiny.

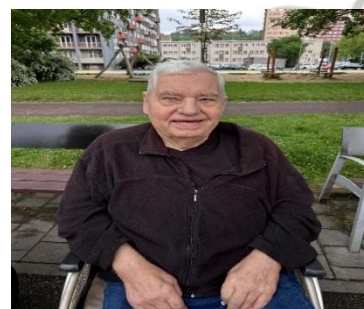

MOTOMISSA

I letos, tak jako každý rok, se uživatelé oddělení C1 a C2 zúčastnili MOTOMISSY v Katedrále Božského Spasitele v Ostravě. Uživatelé oddělení C1 šli se svými doprovody pěšky a uživatelé oddělení C2 jeli Fordem. Ve 14.00 hodin proběhla Mše svatá a po ní žehnání motorek. A že jich tam bylo! Moc se nám tam líbilo, počasí nám přálo a před katedrálou jsme si mohli dát kávu nebo prosecco a zakoupit si růženec, rovněž jsme dostali samolepky, které si můžeme nalepit na vozíky, chodítka a do auta.

MOTOMISSA

Provádění rodinných příslušníků v „novém“ Domově Korýtko

Rodinným příslušníkům uživatelů Domova Korýtko byla nabídnuta možnost prohlídky nově zrekonstruovaného Domova v Ostravě – Zábřehu. Oddělení C2 stanovilo termíny pro prohlídku na pondělí 4. května 2026 v 16:00 hodin, čtvrtek 7. května 2026 v 16:00 hodin a úterý 12. května 2026 v 11:00 hodin. Tuto příležitost využila více než polovina rodinných příslušníků.

Prohlídku Domova si nenechaly ujít ani dobrovolnice z Domova Korýtko. Nejprve jsme společně prošli celé zařízení a poté se zaměřili podrobněji na oddělení C2. Na oddělení jsme si připili nealkoholickým šampaňským s jahodami na přání, aby se uživatelům v Domově dařilo, byli spokojeni a aby se tam líbilo i jejím rodinným příslušníkům. V kulturní místnosti oddělení si pak mohli pochutnat na koláčcích a různých sladkých i slaných pochutinách.

Během setkání se dozvěděli všechny potřebné informace ohledně plánovaného stěhování, domluvili jsme se na termínech převzetí věcí, kdo zajistí televizi na pokoj, zopakovali jsem platby a úhrady. Prohlédli si prezentaci o nové kuchyni a nahlédli do jídelníčku. Seznámila jsem je s novinkami týkajícími se stravování a mohli ochutnat blixovanou stravu. Dále shlédli video o Domově a dostali lístečky s informací o tom, na kterém pokoji bude bydlet jejich blízký.

Po ukončení setkání se rodinní příslušníci rozešli na pokoje, kde si mohli napláňovat, jaké věci a kam uloží. Byli upozorněni, že se nesmí nabíjet obrázky na zeď a že může být dočasně omezené spojení na pevné linky, proto je vhodnější volat na mobilní čísla. Všem se v Domově moc líbilo, vyjádřili úžas nad velkou terasou, ocenili, že je vše nové, světlé a prostě nádherné.

Provádění rodinných příslušníků v „novém“ Domově Korýtko

Narozeninová oslava

V náhradních prostorech na Liščině jsme oslavili 78. narozeniny paní Marie. Paní Marii přejeme všechno nejlepší, hodně štěstí a hlavně zdraví do dalších let.

Vážme si každé chvíle, kterou můžeme trávit s ostatními - pochutnat si na zákusku, společně se zasmát a zaspívat si, přesně tak, jak trávila paní Marie svůj den. Ať už máme kulaté narozeniny nebo ne, není nad to, mít oslavu v okruhu svých blízkých.

Stěhování klientů z budovy Na Liščině

Dne 18. 5. 2026 nastal první den stěhování do „nového“ Korýtko. Brzo ráno přijeli pro některé klienty rodinní příslušníci a společně vyráželi na cestu. Ostatní si vyčkali na Hrabyňský autobus. Všichni jsme byli v napětí a v očekávání. Každý jeden z nás tento den zvládl na jedničku a zdárně jsme se i s posledními osobními věcmi přemístili do zrekonstruovaného domova Korýtko.

„Byl 18. květen 2026, přijel na Liščinu super autobus. Bylo to v 9:30. Všechny nás do něj usadili a po Ostravě povozili“

B. Mitáčková

Stěhování klientů z budovy Na Liščině

Čekalo nás překrásné přivítání zaměstnanců Domova Korýtko a našeho pana ředitele. Při vstupu se tradičně podával chleba se solí a všechny dámy obdržely nádherné kytice. Pěknější přivítání jsme si ani nemohli přát.

Stěhování klientů z budovy Na Liščině

Na tvářích klientů zářily úsměvy, ale padaly i slzičky štěstí. Mnozí se tento den vraceli do míst v Ostravě, kde dlouhodobě žili, a někteří se dokonce navrátili do svého původního domova, ze kterého se museli 4 roky zpátky vystěhovat.

„V Korýtku už dva dny čekalo zabalené naše oblečení, osobní věci. Pak nastalo vybalování a uvažování kde, co dát. To šlo rychleji než balení.“

Stěhování klientů z budovy Na Liščině

Po náročném, ale úspěšném stěhování přišel na řadu první oběd z naší kuchyně. Sešli jsme se v jídelně na patře a poprvé se v novém domově občerstvili.

„Korýtko je super, všechno voní čistotou a novotou. Prostoru nových je tu dost – musíme si zapamatovat, kde co je, na kterém patře, snad to zvládneme – musíme být zdraví a mít hodně trpělivosti.“

B. Mitáčková

Stěhování do zrekonstruovaného Domova Korýtko v Ostravě Zábřehu - oddělení C2

Již od brzkých ranních hodin ve středu 20. 5. 2026 probíhalo stěhování uživatelů C2. Uživatelé se stěhovali sanitkami z Městské nemocnice Ostrava.

První uživatelkou oddělení C2, která vstoupila do „nového“ Domova Korýtko v Ostravě – Zábřehu byla paní Maruška a poslední paní Liduška, která byla na noc u dcery a dorazila odpoledne. Ještě nám chybí jeden uživatel, který je bohužel hospitalizovaný v nemocnici. Pan ředitel přivítal ženy ve vestibulu Domova Korýtko kytičkou.

Prohlídka Domova Korýtko

Druhý den po nastěhování jsme se vydaly na prohlídku Domova. Prošly jsme celý Domov včetně terasy. Uživatelkám se Domov moc líbí.

Aktivity na „novém“ Korýtku

Není času nazbyt a proto jsme hned první týden stěhování vyzkoušeli náš velký společenský sál. Ve středu se klienti B2, B3 rozcvičili a v pátek zahráli oblíbené bingo. Setkali se také poprvé na malé terase.

Aktivity na „novém“ Korýtku

Snažíme se využít veškerých zákoutí v novém domově, kde se setkáváme, popijíme kávu, povídáme si nebo hrajeme karty.

Procházka na zmrzlinu

Nejen prostory našeho domova, ale i okolí domova postupně poznáváme. Klienti B2, B3 proto za krásného počasí vyrazili do terénu na chutnou zmrzlinu.

Život na oddělení C3 po přestěhování do nového Domova

Přestěhování do nového domova seniorů bylo pro klienty oddělení C3 významnou změnou.

Každá změna prostředí přináší určité obavy a nejistotu, ale dnes již můžeme říci, že si naše seniorky na nový domov dobře zvykly.

Díky podpoře personálu, příjemnému prostředí a pestré nabídce aktivit se zde cítí bezpečně a spokojeně.

Nový domov nabízí mnoho možností pro aktivní trávení volného času. Seniorky se zapojují do společenských her, ochutnávají dobroty připravené pod vedením aktivizačních pracovníků, měly možnost vidět malá kachňátka a další.

Oblíbeným místem se stala prostorná terasa.

Důležitou součástí života na oddělení je také kulturní místnost, která je centrem společenského dění. Právě zde klienti tráví mnoho času společně s personálem.

Připravujeme se také na příchod nových klientů, které na oddělení C3 rádi přivítáme. Věříme, že se u nás budou cítit stejně dobře jako stávající obyvatelé.

Reminiscence – Domov Korýtko od počátků po současnost

Vzpomínání je důležitou součástí života každého člověka a zvláště u seniorů má velký význam. Proto jsme uspořádali reminiscenční setkání, během kterého jsme se společně vrátili do minulosti a zavzpomínali na Domov Korýtko od jeho počátků až po současnost. Příjemné dopoledne proběhlo na terase nového domova.

Využili jsme dobové fotografie zachycující první roky fungování Domova Korýtko i snímky z dnešní doby. Každá fotografie otevřela nové téma k rozhovoru.

Součástí společného povídání bylo také vzpomínání na období, kdy klientky pobývaly v náhradních prostorách.

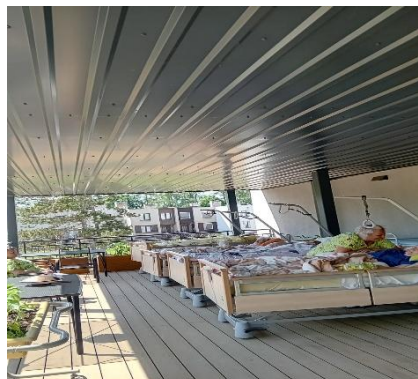
Velkým tématem byly také nové prostory, ve kterých nyní žijí. Klientky vyjadřovaly spokojenost s moderním a komfortním prostředím.

Zároveň však zaznělo, že nejdůležitější není samotná budova, ale lidé, vztahy a společně prožité chvíle, které vytvářejí skutečný pocit domova.

Práce s našimi uživateli služby v novém domově

A jsme tady v novém domově.... Pouze dvě uživatelky služby mohli zhodnotit nový kabátek domova. Noví uživatelé služby si budou na vše zvykat, pevně věřím že se jim tady bude dobře bydlet a že spolu s personálem a aktivizační pracovníci jim vytvoříme příjemné žití v našem nově zrekonstruovaném domově. Ať se tady všem moc líbí a vážíme si lidi a jejich dlaní které to pro nás stavěli...

Liščí parta zapouští nové kořeny

Když se člověk stěhuje, obvykle zjistí dvě věci. Za prvé, že má mnohem více věcí, než si myslel. A za druhé, že domov netvoří jen stěny, ale hlavně lidé.

Ani pro nás nebylo stěhování z Liščiny do nových prostor úplně jednoduché. Čtyři roky jsme se zde pravidelně scházeli v psychoterapeutické skupině, většinou jednou týdně. Povídali jsme si o radostech i starostech, sdíleli životní příběhy, učili se nové věci, trénovali paměť, hráli si, smáli se a někdy společně hledali odpovědi na otázky, které nemají jednoduché řešení.

Když přicházela plánovaná změna prostředí, začali jsme si povídat o tom, co vlastně stěhování znamená. Jaké to je opustit místo, které dobře známe. Jaké to je být trochu „vykořeněný“. A co člověku pomáhá, aby na novém místě znovu našel pocit bezpečí a sounáležitosti.

Z těchto rozhovorů vznikl náš společný strom.

Každý člen skupiny vytvořil svůj vlastní list, podepsal jej a umístil na strom tam, kde chtěl. Některé listy našly své místo vysoko v koruně, jiné blíže ke kmeni. Stejně jako lidé si i listy našly své vlastní místo. Postupně tak vznikl strom plný jmen, barev a příběhů.

A protože jsme se stěhovali z Liščiny, nemohla na obrázku chybět ani liška. Schovala se za strom a tiše na nás vykukuje, jako připomínka místa, kde naše společná cesta začala. Možná nám chtěla říct, že některé věci si s sebou můžeme vzít kamkoliv. Vzpomínky, zážitky a vztahy totiž v budově nezůstávají. Putují s námi.

Pokud se na obrázek podíváte pozorně, najdete na něm ještě něco důležitého – kořeny. Právě ty se staly symbolem našeho nového začátku. Povídali jsme si o tom, že zakořenit na novém místě nejde ze dne na den. Chce to čas, trpělivost a hlavně lidi, se kterými je nám dobře.

Liščí parta zapouští nové kořeny

A právě díky tomu vznikl také název naší skupiny.

Na posledním setkání jsme totiž hlasovali o tom, jak se budeme jmenovat. Nápadů zaznělo mnoho a debata byla překvapivě živá. Nakonec zvítězil název **Liščí parta**.

Musíme přiznat, že nám udělal radost. Liška připomíná naše původní působiště a slovo „parta“ zase něco, co během našich setkání zaznívalo – že je nám spolu dobře. Že se těšíme na společný čas. Že sem patříme.

Náš společný výtvar jsme se rozhodli nechat zarámovat, aby nám připomínal nejen stěhování a změnu, ale také odvahu zvládat nové věci a sílu vztahů, které mezi námi vznikly. Prozatím bude umístěn na místě, kde si jej mohou prohlédnout všichni zájemci.

A co dál? Liščí parta pokračuje. Těšíme se na další společná setkání a chceme navázat na vše, co jsme společně vytvořili. V posledním roce jsme s psycholožkou Karolínou začaly také s další skupinou na Hladnovské, která se schází jednou za tři týdny. I tam se postupně ukazuje, jak důležité je mít prostor pro sdílení, vzájemnou podporu, společné přemýšlení i obyčejné lidské setkávání. Rády bychom proto v budoucnu nabídku skupinových aktivit dále rozšiřovaly, aby se mohlo zapojit co nejvíce klientů. Protože člověk potřebuje mnoho věcí, aby se cítil dobře. Ale jednou z těch nejdůležitějších je vědět, že někam patří.

*Mgr. Lenka Knotková
za psychoterapeutickou skupinu Liščí parta*

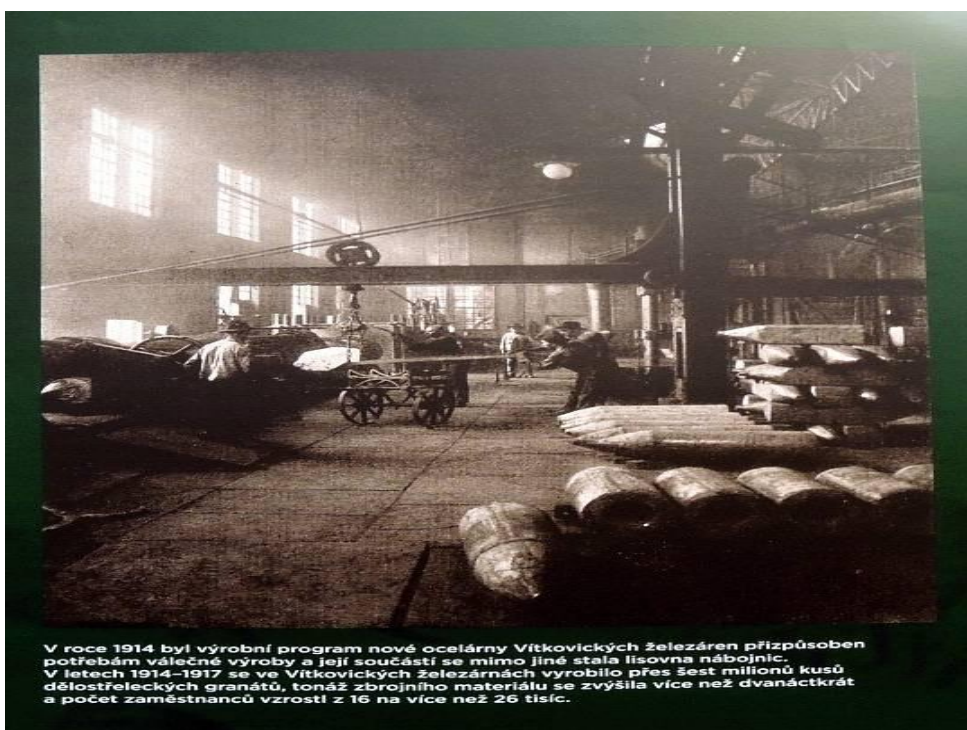
Liščí parta zapouští nové kořeny

Ostrava ve 20. století

Na začátku 20. století byste na mapě dnešní Ostravu hledali marně. Celá tato oblast byla roztržštěná na desítky malých, samostatných měst a vesnic, jako byly Vítkovice, Přívoz, Mariánské Hory nebo Slezská Ostrava. Tyto obce sice stály těsně vedle sebe a propojoval je kouř z fabrik a těžní věže, ale každá měla svého vlastního starostu, svůj obecní úřad a vlastní zájmy. Celý tento průmyslový kolos tehdy patřil pod Rakousko-Uhersko a kvůli obřímu množství uhlí a oceli byl nejvýznamnějším průmyslovým centrem celé tehdejší říše.

Když v roce 1914 vypukla **první světová válka**, život v regionu se okamžitě podřídil armádě. Z Ostravy se stal klíčový motor pro válečnou mašinerii. Vítkovické železářny začaly nonstop chrlit miliony nábojů, dělostřeleckých granátů a pancéřových desek pro válečné lodě.

V roce 1914 byl výrobní program nové ocelárny Vítkovických železáren přizpůsoben potřebám válečné výroby a její součástí se mimo jiné stala lisovna nábojnic. V letech 1914–1917 se ve Vítkovických železárnách vyrobilo přes šest milionů kusů dělostřeleckých granátů, tonáž zbrojního materiálu se zvýšila více než dvanáctkrát a počet zaměstnanců vzrostl z 16 na více než 26 tisíc.

Ostrava ve 20. století

Protože většina dospělých chlapů musela narukovat na frontu do extrémně těžké a nebezpečné práce v hlubinných dolech a u žhavých pecí musely nastoupit ženy, starci a sotva odrostlé děti.

Skupina vojáků 1./22. pochodové roty, 4. čety odcházející z Moravské Ostravy do války.

Válka ale region totálně vyždímala. Kolem roku 1917 už byla situace kritická – obchody zely prázdnotou, chybělo základní jídlo i uhlí na topení. Zoufalí a vyhladovělí dělníci začali masivně stávkovat a demonstrovat v ulicích. Armáda na tyto nepokoje reagovala tvrdě a do protestujících davů střílela. Když v říjnu 1918 válka skončila a Rakousko-Uhersko se rozpadlo, zbídačená Ostrava se stala hlavním průmyslovým srdcem nově vzniklého Československa.

Ostrava ve 20. století

Protože byly tyto průmyslové obce po válce stále administrativně rozdělené, což komplikovalo dopravu, stavbu vodovodů i běžný život, přišel v roce 1924 zásadní zlom. Po dlouhých úředních tlacích došlo k vytvoření takzvané „**Velké Ostravy**“. K Moravské Ostravě se tehdy oficiálně připojilo dalších šest moravských obcí včetně Vítkovic, Přívozu, Zábřehu nad Odrou nebo Hrabůvky. Město rázem přesáhlo hranici 100 000 obyvatel a začalo se bleskově modernizovat pod vedením starosty Jana Prokeše. Jenže tato fúze nebyla kompletní. Slezská část na druhém břehu řeky Ostravice (včetně Slezské Ostravy) se kvůli politickým neshodám, majetkovým sporům a historické rivalitě odmítla k projektu připojit a zůstala samostatná.

Jan Prokeš

Ostrava ve 20. století

K definitivnímu spojení Moravy a Slezska do jednoho celku došlo paradoxně až během **druhé světové války** v roce 1941. Němečtí nacističtí okupanti, kteří tehdy území ovládali, se s místními politiky vůbec nebavili. Potřebovali celý průmyslový uzel efektivně řídit pro své vlastní válečné účely. Jednoduše vzali mapu, škrtnuli staré zemské hranice a nařízením připojili Slezskou Ostravu, Hrušov, Radvanice a další slezské i moravské obce k Moravské Ostravě.

Když byla Ostrava na jaře 1945 po těžkých bojích osvobozena, nová československá vláda toto sloučení schválila jako rozumné a užitečné. Název města se tehdy definitivně zkrátil na dnešní jednoduché jméno Ostrava.

Po druhé světové válce převzali moc komunisté a Ostrava zažila éru masivního budování těžkého průmyslu pod heslem „Ostrava – srdce republiky“. Do nově vznikajících hutních gigantů (jako byla Nová huť v Kunčicích) se stěhovaly desítky tisíc nových pracovníků z celé země. Vznikla obří bytová krize, protože tito lidé neměli kde bydlet. Stát proto v 50. letech rozhodl o **výstavbě zcela nového městského centra na zelené louce** – dnešní Poruby. Ta byla postavena v unikátním a honosném architektonickém stylu socialistického realismu (tzv. Sorela), který měl připomínat paláce pro dělnickou třídu. Poruba byla k Ostravě oficiálně připojena v roce 1957.

Ostrava ve 20. století

Výstavba nového městského centra Ostravy Poruby

Během 60. a 70. let se pak k městu postupně přilepily poslední okrajové vesnice (například Martinov, Plesná nebo Krásné Pole), čímž se tato stoletá historická skládka plná válek, politických zvratů a průmyslového boomu uzavřela do podoby moderní ostravské metropole.

Zdroje:

<https://ostrava.cz/cs/o-meste/historie-mesta>

<https://www.historickaostrava.cz/vitkovicke-zelezarny/>

https://www.google.com/search?q=historie+ostravy+ve+20+stolet%C3%AD&sca_esv=f08852b8ef6a6dca&sxsrf=APpeQnvXhE52YUjVpzUTBMDFGou-EZlaJA%3A1783412519883&ei=J7dMapDANfyK9u8P1MeuuQo&oq

Bc. Kateřina Šateková

Poznáváme vznik Ostravy – kvíz

1. Ve kterém roce vypukla 1. světová válka?

- a) 1914
- b) 1915
- c) 1917

2. Ve kterém roce vzniklo Československo?

- a) 1918
- b) 1928
- c) 1938

3. Jakou hranici přesáhlo počet obyvatel „VELKÉ OSTRAVY“ po roce 1924?

- a) 300 000
- b) 200 000
- c) 100 000

4. Ve kterém roce došlo k definitivnímu spojení Moravy a Slezska?

- a) 1918
 - b) 1941
 - c) 1945
-

Grafická úprava, editace, příspěvky: tým pracovníků

Fotografie z Domova Korýtko: zaměstnanci Domova Korýtko

Řešení:

Kvíz:

1. a) 1914
2. a) 1918
3. c) 100 000
4. b) 1941